

Δελτίο Τύπου 3-10-2011

(Ελεύθερο προς δημοσίευση-ανάρτηση σε portals & blogs)

Ελλάδα και Τιτανικός: Ατυχής μάλλον παραλληλισμός! (Μια υπό προϋποθέσεις νότα αισιοδοξίας)

Του Δημήτρη Μάρδα
Αν. καθηγητή Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του ΑΠΘ

Η Ελλάδα παρομοιάστηκε με τον Τιτανικό κατ' επανάληψη από αρκετούς πολιτικούς. Ο παραλληλισμός όμως αυτός, που συμπαρέσυρε πολλούς αναλυτές όπως και συγγραφείς –καθώς αναγκαστικά ‘παγιδεύτηκαν’ στον παραπάνω χαρακτηρισμό– είναι μάλλον ατυχής!

Πράγματι, ο Τιτανικός ήταν ένα πλοίο, το τελειότερο δημιούργημα του είδους του, με σωρεία καινοτομιών μεταφέροντας από την άλλη ένα σύνολο κόσμου, ντελικάτο, μέρος της παγκόσμιας αφρόκρεμας. Η προς πτώχευση Ελλάδα με τα σεντούκια των απελπισμένων πολιτών της να αδειάζουν από τους συνεχείς φόρους, δεν έχει το παραμικρό κοινό με τον πανίσχυρο αυτό πλοίο.

Από την άλλη βέβαια, ορισμένοι ίσως παρομοιάζουν την Ελλάδα με τον Τιτανικό κατά την ώρα της πρόσκρουσης του δεύτερου με το γνωστό παγόβουνο. Και εδώ η συγκεκριμένη σχέση δεν φαίνεται ιδιαίτερα επιτυχής για τον ακόλουθο λόγο:

Ο Τιτανικός, λόγω του τρόπου με τον οποίο προσέκρουσε στο μοιραίο παγόβουνο ήταν καταδικασμένος να βυθιστεί. Δεν είχε σωτηρία!. Αντίθετα η Ελλάδα έχει σωτηρία. Ένα σύνολο λύσεων –πλην του αναπόφευκτου κουρέματος του χρέους κατά 50%- μπορούν ακόμη και σήμερα να την οδηγήσουν έξω από τα τέλμα στο οποίο βρέθηκε.

Δεν είμαστε οι πρώτοι στον πλανήτη που βρεθήκαμε σε μια τόσο δυσάρεστη θέση!. Είμαστε όμως ίσως οι μόνοι με πολιτικούς που εξακολουθούν να αγνοούν την **παγκόσμια γνώση και εμπειρία** στο θέμα αυτό, καταγράφοντας από την άλλη ένα **κενό στρατηγικής**.

Εκτός από χειρισμούς διαχειριστικού χαρακτήρα, απαραίτητους κατά ένα μεγάλο ποσοστό (π.χ. μείωση της σπατάλης, περιορισμός των προνομίων ομάδων εργαζομένων και συντεχνιών κ.ά.), υπάρχουν και άλλες κινήσεις διεξόδου από το φαύλο κύκλο που βιώνουμε.

Αναλυτικότερα, το σκέλος της ανάπτυξης, που όφειλε να ήταν η αιχμή του δόρατος της οικονομικής πολιτικής εναντίον της κρίσης, βρίσκεται ακόμη σε μια κατάσταση λήθαργου. Έτσι, το Υπουργείο Ανάπτυξης υποδύεται το ρόλο της ωραίας κοιμωμένης, ιδίως από το 2007 και μετά.

Τα 15 δις ευρώ του ΕΣΠΑ, ακόμη τα βλέπουμε και μας βλέπουν χωρίς να τα αγγίζουμε. Ο νέος επενδυτικός νόμος μετά από τις παλινωδίες που γνώρισε επί δύο διαδοχικών πολιτικών ηγεσιών μετά το 2009, αισίως έγινε νόμος του κράτους στις 1 Φεβρουαρίου του 2011. Παρόμοιες εξελίξεις καταγράφηκαν και επί της προηγούμενης κυβέρνησης. Οι ξένες επενδύσεις έρχονται με το σταγονόμετρο, ενώ το κυνήγι των διεθνών επενδυτών δεν ακολουθεί τις βέλτιστες πρακτικές που ισχύουν στον πλανήτη. Από την άλλη, ανακοινώσεις επικοινωνιακού χαρακτήρα για επενδύσεις που έρχονται ή για έργα που επιταχύνονται πέφτουν βροχή!.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης δεν έχει τη συνδρομή **της τεχνογνωσίας του FBI** ή της **Scotland Yard**, με σκοπό την κάλυψη των κενών που παρατηρούνται εδώ και καιρό, με συνέπεια την παραγωγή ενός φτωχού έργου.

Ευτυχώς βέβαια ένα έμπειρο στέλεχος της Επιτροπής, ο κος Χορστ Ρείχενμπαχ, με ιδιαίτερη γνώση από τις πιο διεφθαρμένες χώρες του πλανήτη και με βιογραφικό μακράν των δικών μας βαρόνων της πολιτικής, έρχεται να καλύψει ένα οφθαλμοφανές κενό.

Ο Γερμανός τεχνοκράτης, χωρίς να διακρίνεται για τη γλωσσολαγνεία ή το αυταρχικό του ύφος, ίσως αποτελέσει σανίδα σωτήριας των δικών μας πολυπραγμόνων πολιτικών, που έχουν καθηλώσει την ανάπτυξη στην Ελλάδα εδώ και χρόνια.

Ας ελπίσουμε ότι με τη συμβολή του η αδράνεια θα πάψει και δε θα χρειαστεί να ευχηθούμε να αναλάβει ο ίδιος το Υπουργείο Ανάπτυξης στο άμεσο μέλλον!. Θα είναι ιδιαίτερα οδυνηρό να διαπιστωθεί ότι ένας ξένος, ίσως φιλέλληνας, μπορεί τελικά να είναι πιο χρήσιμος από ότι οι δικοί μας πατριώτες πολιτικοί.